

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 40 (1790) ♦ Вівторок, 3 березня 1998 року ♦ Ціна договірна

Через 10 днів можливе значне "похолодання"

Підприємства Мінуглепрому України, за оперативними даними, в неділю цілком припинили відвантаження вугілля на теплоелектростанції країни. Про це повідомив перший заступник міністра енергетики Володимир Лучиник, виступаючи на позачерговому засіданні уряду, присвяченому проблемам енергетики.

В. Лучиник зазначив, що в суботу на ТЕС було відвантажено лише 56 тис. тонн вугілля. Він підкреслив, що запасів вугілля вистачить «на тиждень, шонайбільше — на 10 днів».

В. Лучиник вважає: така ситуація склалася внаслідок того, що «практично ніхто з бюджетних установ та організацій» не відкрив у лютому спеціальні рахунки для оплати за електрику та теплову енергію. Тому в лютому Міненерго «практично нічого не заплатило підприємствам Мінуглепрому за відвантажене вугілля».

За словами В. Лучиника, для стабілізації ситуації у галузі необхідно перерухувати найближчим часом підприємствам Мінуглепрому близько 30 млн. грн.

Фінішує парламентське скликання

Останній тиждень пленарних засідань Верховної Ради України з 3 по 6 березня депутати мають намір присвятити розгляду законопроектів, максимально готових до ухвалення. Серед них зміни до кримського виборчого закону, а також розгляд законопроектів про перелік та чисельний склад комітетів парламенту, про передачу державного та комунального майна, про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації. Ці та інші питання обговорювалися на нараді голів комітетів, груп і фракцій, яку провів Голова Верховної Ради України Олександр Мороз у понеділок.

(Закінчення на 2-й стор.).

Післямова
до
одного
«Землетрусу»

3

Держава
і
право

5

Запрошує
економіка —
зростає
перевезення

13

О Європейський банк реконструкції і розвитку приписав фінансування проекту відшкодування ядерної безпеки ЧАЕС.

О Кабінет міністрів виділив 100 млн. грн. для підготовки сільськогосподарської техніки до весняно-польових робіт.

P.S.

Президент губернського масштабу

Нарешті завершився візит Президента України Леоніда Кучми до Росії: і офіційна його частина, і робота. І слава Богу. Бо вже й так, наслуховавшись про досягнення в україно-російській дружбі, починаєш сумніватися: чи жинемо ми ще в державі, чи вже в губернії. Сам Президент України, звичайно, позитивно оцінює результати свого візиту. А що вже й казати про Бориса Миколайовича. Одразу після зустрічі він-на-віч із Кучмою він повідомив журналістам: «Ми вдвох детально обговорили весь список питань. Повинні сказати, що більше питань для нас не залишилося — всі розв'язано».

(Закінчення на 14-й стор.).

Якщо у вас
немає дому,
взьміть
кредит і
побудуйте.
А якщо є,
станьте
в ньому
оселем

За словами першого заступника голови Державного комітету з будівництва, архітектури та житлової політики Георгія Овсюка, минулого року в Україні було побудовано всього 8 млн. 177 квадратних метрів житла. Із них понад 8 мільйонів — за рахунок індивідуальних забудовників.

Водночас у черзі на отримання житла стоять близько 2,3 мільйонів

на українських сімей (до того ж, деякі чекають його вже протягом 20—25 років). Якщо врахувати, що один «осередок суспільства» в середньому претендує на 60 квадратних метрів, за таких темпів будівництва у найближчі роки розв'язати житлову проблему не вийде.

(Закінчення на 15-й стор.).

Фото Юлія ВЕНГЕРІНА.

«Не завидуй багатому...»

Так писав Тарас Шевченко, починаючи один із своїх віршів. Важко було заперечити, однак чого тільки в житті не буває. Причому, складається враження, що Лутанщина, мабуть, має підстави по-доброму позарити регіонам, де до відзначення традиційних Шевченківських днів пішлиши у весесоренні. Насамперед у фінансовому.

Ні, відповідна програма в області розроблена, і немає сумніву, що ціла низка різноманітних заходів, присвячених Кобзарю, відбуватиметься. За всіма ці в останній робочий день лютого в обласному управлінні культури висловлювали побажання більш детально поговорити на цю тему вже у березні. Тобто тоді, коли з'явиться не примарна, а реальна гарантія фінансового забезпечення свята.

День відкритого листа

відбувся 27 лютого в корпункті нашої газети у Хмельницькому. Редакція дякує за участь в акції керів-

никам управлінь облдержадміністрації: соціального захисту, освіти, юстиції, а також прокуратури та облв'єсськомату. Звіт про день відкритого листа буде опубліковано.

Редакторів газети
«Голос України».

Фінішує парламентське скликання

(Початок на 1-й стор.)

Депутати порушують питання про потребу внесення змін до Конституції України стосовно зв'язу депутатської недоторкості. Йшлося також про необхідність заслухати до кінця роботи парламенту звіт про діяльність скликання щорічну доповідь Президента України.

Що точно депутати мають шляхом голосування визначити стосовно Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини. Як відомо, після поперед-

нього голосування є два претенденти на цю посаду — народний депутат України Ніна Карпачова та екс-міністр юстиції Сергій Головатий.

Отже, депутатська каленія — на фінішній прямій.

2 березня Голова Верховної Ради України Леонід Кучма провів нараду з головами комітетів та керівниками депутатських фракцій і груп, на якій розглянули ряд проблем законовотворчої діяльності.

особино актуальні для нинішнього парламенту. Крім того, зокрема, про організацію роботи Верховної Ради щодо педнабору тяжких виборів до Верховної Ради Автономної Республіки Крим, призначення членів Вищої ради юстиції та ін.

Важливою обговорено розклад засідань Верховної Ради на 3-6 березня. На розгляд народних депутатів пропонується виступити понад 33 питання. Серед них — про акціонування втручання бюджетних витрат на проведення виборів до місцевих рад, про переклад та чисельний склад комітетів Верховної Ради України, пропозиції Президента до закону про Фонд держав-

ного майна України, законопроект про столицю України — місто-герой Київ, про переклад об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, про професійні спілки, про загальні засади подільної експлуатації НАЕС та перетворення зруйнованого четвертого енергоблоку цієї АЕС на екологічно безпечну систему, про передачу державного та комунального майна тощо.

4 березня планувалося провести голосування щодо призначення Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини та обрання ради суду державного суду.

Прес-служба Верховної Ради України.

У номер

• Луанськ

Хто під власним прапором до мрії йде?

Керуючись відомостями статті Закону «Про місцеве самоврядування в Україні», Луанський обласна рада оголосила конкурс щодо створення власної регіональної символіки. Три номінації конкурс — герб, прапор та гім області мають надіслати до кінця лютого. Насамперед треба підкреслити найбільш характерні історичні сталі розвитку Луанщини. Крім того, слід з допомогою образів та символів відобразити міролюбиво прагнати та ще й засвідчити, що область є невід'ємною частиною України.

До участі запрошено не тільки письменників, композиторів та художників, а й усіх бажаючих. А тим часом за рішенням обласної вже створено конкурсну комісію. За перемогу у кожній із номінацій встановлено премії в розмірі 1000 гривень та всім заохочувальні премії по 300 гривень.

• Чернівці

Буковинські митці — Кобзареві

Мистецтва Шевченка буковинських художників поповнили новими творами.

Роботу над великим портретом Тараса Шевченка завершили знайомі у краї живописці Іван Хоменюк. Приватне академічне «Вуко» видало цей твір масовим тиражем, значну частку якого автор передав у дар сільським школам.

Серію ескізів, присвячених Кобзареві, підготували чернівчани художники-графіки Іван Болан і Орест Кривошор.

Чудову декоративну тарілку з барельєфом Тараса Шевченка вирізьбив відомий на Буковині художник-прикладник Ярослав Пасчанський.

Деякі з цих робіт поможуть додалок Канади, де представники української діаспори готуються відкрити велику виставку, присвячену Кобзареві.

• Івано-Франківськ

Загадкаво ущелина

У Карпатах поблизу гірського села Крестинці, неподалік знаменитого Ворохтя, є ущелина, таємниця якої потребує розгадки вчених, пошуку ІЛНАУ. За переказами, тут ще в давні часи знаходили природне зілля від туберкульозу. Ущелина має особливий цілющий фітофон, що регулює імунну систему організму. В місцевому санаторії «Прут» успішно лікують ларингіти, трахеїти, бронхіти, бронхіальну астму, пневмонію, туберкульоз. За словами лікарів санаторію, «зілля» днів відпочинку в Крестинцях — і формула «чорнобілий» кроку набавляє норми, минають найгірші захворювання верхніх дихальних шляхів.

«Міна» не спрацювала

Рішення Конституційного суду щодо відповідності Конституції закону «Про вибори народних депутатів України» може не задовольнити його жменьку амбіційних політиків, у тому числі і 33 народних депутатів, які зініціювали подання до суду.

Мало того, що закон про вибори, як ніколишній, на прес-конференції суду доповнив Павло Євграфов, приймає Верховною Радою «загалом по Європі», що, безумовно, похвалиться на його якість, міну словотворення дії депутатів-позивачів задала також не найкращим чином. Вибора кампанія вже стартовала, і давати відбій тому, над чим самі ж депутати шпарку чулися, означало б підняти себе на сміх в очах громадян.

З свого боку, Конституційний суд так не залишився в борю, до кінця тримав «удар» і прийняв рішення краді після того, як було вже зареєстровано останнього кандидата в народні депутати. І тепер — наче в приказ: хоч круть, хоч верть, а від виборів нікуди не дітися. Мудрість цієї тактики вже, напевне, належить оцінити кілька сотень кандидатів у народні депутати, які одночасно балотуються по одномандатних округах і за партійними списками.

Положення же суду визнає неконституційним, але зареєстрованих кандидатів вони же не стосується і нормою стане лише для майбутніх виборів. Що ж до теперішніх кандидатів, то у них є шанс, як заявив на

прес-конференції голова Конституційного суду Іван Тимченко, звачаючи на неконституційність появиного балотування, заявити про свою високу моральність і зняти аласну

кандидатуру, залишившись там або там. Цікаво, чи багато заяв «високої моральності» надішло до Центроборком?

Однак повернімося до витоків. Два головних питання конституційності закону, від яких журналісти чекали можливих сенсаций: система виборів та чотирипартистський бар'єр для партій і блоків, — судом обговорювалися, але не розглядалися, оскільки суди дійшли висновку, що Конституцією ці питання, як політичні, є компетенцією виключно Верховної Ради, що її відображено у мотувальній частині прийнятого судом рішення.

У кулуарах журналісти знімалися плітками та розводили руками. Не

треба бути великим докою у юриспруденції, щоб цього не розуміти і без роз'яснень Конституційного суду. А якщо заявити на те, що провідниками депутатів-позивачів були не заперечені кандидати-депутати, то думка напроувається сама собою: «суб'єкти права на конституційне подання» мали на меті зовсім не юридично довести закон, а, скоріше, продовжити життєдіяльність нинішнього складу парламенту. Між іншим, у кулуарах цього не приховували як записники закону, так і його супротивники, і, зрештою, суди.

Отже, закон діє. Закон легітимний, він демократичний і забезпечує волевиявлення народу. Застосування права громадян бути обраними і обирати та самим голосувати. А саме це було найбільшою турботою і головним баченням кандидатів-депутатів.

Заслухали за стратегію і тактику, — додав хтось із залу. — А ми всі пишемо на вибори і закликаємо голосувати і ще раз голосувати! Обирайте і ще раз обирайте!

Аваторії КАРАСЬ.

Фото Олександра КЛИМЕНКО.

Довиборів

На депутатські мандати в Донецькій області, поділеній на 23 мажоритарних округи, претендують 413 кандидатів. Конкурс стано-

Навіть «міс» — у кандидатах

вить від 13 осіб на одне місце в Старобільському до 23 осіб у Довбопільському і Маріупольському Жовтневому округах.

Перелік найбільш популярних народних депутатів нинішнього складу парламенту сподіваються отримати перемогу варту. На депутатські мандати претендують чотири з восьми заступників голови обласних адміністрацій, троє колишніх голів Донецького міськвиконкому і теперішній

міський голова Володимир Рибак. Іронія долі знесла в одному окрузі Володимира Шербеня і Михайла Крилова: півтора року тому воно було першим втрачено до посади голови обласної адміністрації, а другий сім до сілського ізолятора. Серед висуванців-конкурентів два колишні міністри внутрішньої промисловості Микола Суряй і Сергій Поляков.

А в Єнакієвому балотується 23-річна володарка

титулу «міс Донбас» Наталя Швачко. Серед кандидатів переважають інженери та юристи. Сімейство левих учнів фізкультури, чотири пастори протестантської церкви, троє психіатрів, з десяток безробітних, директор луганської міської лікарні, голова туберкульозного відділу міської промисловості електроустановок електроустанов.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

І бюджету молока хочеться...

Рештці поповнення бюджетів місцевих рад існує безці. Але реалізувати їх не так просто. Ось, наприклад, загальна кількість молока з підсобних господарств населення. Майже у кожному домі є господарство. Майже в кожній сім'ї є корова. А райцентрівських молокозаводів завантажено ледь на п'яту частину потужностей. При цьому виробничий масел, сиру та іншої молочної продукції збитково.

Відбулося ряд регіональних марафонів, під час яких здійснювалися інформаційні заходи з відновлення мережі приймальних молочних пунктів для забезпечення молокозаводів сировиною. Це не потребує великих затрат, але швидко дасть відчутний ефект у формі збільшення кількості надходжень до бюджету. Табачного у багатьох районах не досягнуть: люди неохоче здають молоко. Головна причина — з ними не роз-

раховуються. У молокозаводах відсутній для цього коштів.

Але є інші приклади. В Ічні жителі пропали місцевому ВАТ «Ічнянський завод сухого молока і масла» торік рекорду для всієї Чернігівщини кількість молока — 5537 тонн.

— З кожної цієї тонни у бюджет надходило 90 гривень, — говорить голова районної ради Володимир Гур. — За рік це понад півмільйона гривень. Потому, що, значні кошти від продажу молока отримувало й населення. Є родини, які здали по 10—12 тонн. Це 2500—3000 гривень у сімейний бюджет. Тільки в Ічнянській сільраді на молокоприймальний пункт доставлено від кожної корови по 3717 кілограмів молока.

У районі функціонує 60 пунктів приймання молока. Контролюють їхню

роботу сільради. І зарплата залежить від кількості зданого молока.

Продукція ВАТ «Ічнянський завод сухого молока і масла» на місцевому ринку пролягає без торгової надбавки. Виручені кошти влітають у длава на оплату продукції. В рахунок оплати воно можуть також брати масло, сметану.

Дирекція на чолі з Віктором Кияновським і умовах ринку не розбулилася, а напідкап: сире знежирене молоко, наприклад, експортують в Японію, Великобританію, на Філіппіни. Торік його вироблено 1564 тонн, масла — 1310 тонн. У свою чергу завод поставив господарств району 2500 тонн дишального, то 1500 тонн бензину. А з наступним розраховуються за найвищим в області тарифом — у січні по 30 копійок за кілограм молока. Але це ще не все.

Самоврядування: досвід

Розовідає уповноважена за роботу моголюконтів Наталя Ляшко.

Заводським транспортом кожному господарю, який викладає туди молоко, звазати від тонни коштує, а за кожні 0,5 тонни молока селяни отримали по 200 кілограмів комбікорму.

Сьогодні молоко — завтра гроші, жом, комбікорм — тільки такі стимули можуть вплинути на збільшення виробництва молока у селах. Нині в Ічнянському районі обрали саме такий курс. Якщо торік від кожної корови з приватного сектора на молокозавод надійшло близько 988 кілограмів молока, то цього року планують поздовжити тисення рублів.

Це реальні збудови сільських та районної рад Ічнянського району.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

ЯТТА зустріла нас жмені і сонячним днем. Зіспікувати все це і там, що писав далеким дні бачи місці серйозно важкого року нудились по квітках та у відірваній замість того, щоб сидіти за партами, не вистачало фінансів. А перешкоди похитливі, батьки, які зустріли бачи все це терпіли і переживали, навіть страшно було, що багато з них як і в дитинстві вмирали, коли бачи були погортами разом з сером «Фанта моргані» Мамон Гудом його саско: бити й палати...

Одначе трохи хроніки політ. Із заяви міського страйку працівників освіти: «38 грудня 1997 року у страйковому стані перебуває 622 учителів, не працює 15 шкіл. Це вже третій страйк учителів за останні два роки. Причина одна — заборгованість у зарплаті, яка становить 8 місяців».

Що можна сказати з цього приводу? Можна відіграти до емоцій і заварувати гамбюю всіх, хто зустрічається з людиною найближчої професії. Можна ще раз згадати Хому Гудза. А можна чисто по-людськи запитати нашого Президента, скільки місяців він разом з ролюкою міг би прожити без зарплати? Були чимось збільшення секретарем парткому заводу «Підземні» і одержуючи за тошніми негласними законами 2/3 дозвіл високі ставки генерального директора заводу. Незважаючи на дешеву ковбасу по 2.20 та дозвіл соліду зарплату, секретар парткому і майбутній Президент України через три-чотири гроші після побіг би позичати гроші по сусідах і знайомим. Якщо це не так, ми кладемо свої тепер у шухляди.

То якими ж динамометрами виміряти поповнення і припинення ліквідації людей, яким своєчасно не виплачують зарплату, пенсії, стипендії? Хто реалізує їхню піркуту і хто має відповідати за це?

На ці запитання, як не

5 ШОГОГО 1998 р. Верховна Рада України «**визнала, що указ Президента України № 70/98 від 30 січня 1998 р. «Про забезпечення керівності місцевими органами влади у місті Ялта та нормалізації життєвості населення» є порушенням Конституції України, закріплених в статті 7 Конституції України, та положення Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні».**

дино, існує конкретна відповідь. Адже життя людей, що організоване, що в будь-якій ситуації є крайній поруч, під рукою, в другому випадку своєї мерти, як обов'язково диле, бо інакше не був.

Проте знову трохи хроніки. Наприклад минулого місяця до Криму приїхав Прем'єр-міністр Валерій Пуштовий, і 28 січня від імені страйковим учителів і медичних працівників, які зажадали компенсації за безгрошів'я, йому передали вимоги для виходу з кризового стану. Страйкарі, зокрема, клопотали перед Кабінетом Міністрів України «створити і надати їм компенсації за безгрошів'я з перевірки законності і достовірності прибутковості і витратних статей міського бюджету і позабюджетних коштів міського міськвиконкому».

Зрозуміло, чому учителі і лікарі головним винуватцем своїх лиходійств вважали різні міськвиконкоми, кияни якого для них виявилися дуже похитливими. Прітензії стануть же зрозумілими, якщо хто трохи зазирне в ялтинські будні. Спроби по-людськи на наші магазини, троллейбуси, на базару люди говорять одне і те ж саме: лікарі і мафія дотрбують місто, гендіують

його територію, спекулюють нерухомістю, приховують по-

Післямова до одного "ЗЕМЕТРУСУ"

СПАСЕМ ЯЛТУ

ЗВЕРНУТИ увагу Президента України на недопущення дій, які могли б викликати загострення і погіршення соціально-економічної ситуації в Автономній Республіці Крим, необхідність сувереної дотримання передбаченої статтею 8 Конституції України принципу верховенства права та верховенства відповідальності за дотримання вимог законодавства України. (З постанови Верховної Ради).

дотик, безсвідомо розтринькують бюджетні кошти.

Диму без вогню не буває, хоча, як відомо, не спіямими — не злодій. Тим часом ситуація наразилася вибуховою, і пора було шукати крайнього. Наприкінці минулого місяця виявилися службовці Кабінету і президентської адміністрації. Крайнього вони знайшли — вільну посаду ялтинського міського голови.

Лопка справді підказує, що без голови порядку в хаті чекати годі. І хоча колишній мер Ялти Микола Діскін, який кілька місяців тому добровільно склав свої повноваження, тимчасово передавши їх секретареві міськвиконкому Олександрові Калюсю, не міг повністю належним порядком у місті, його відстава лише загострила ситуацію.

Останнього краплину у страйкову чашу, що викликала обурення ялтинців далеко за межі міста, — зауважує представник Президента в Автономній Республіці Крим Василь Кисельов, — стало розбазарювання ялтинської землі, безпечної набережної.

Оскільки такі дії не замкнені у сейфи, а кіоски, офіси, ресторани та інші об'єкти на «золотій земстві» впродовж часу, чим більше, тим більше, по меру Ялти, як пам'ятки чин, давно спускається і посада була вільною. На що посаду першим пунктом указу Президента і було призначено виконувати обов'язки ял-

та. Василь Кисельов узагальнив їх і навідався до Києва. Сам представник Президента вважав указ, куди він вніс свою ленту, не тільки законним, а й, більше того, дешево записаним.

З тим можна було б погодитися, в категорично-перечув голова Верховної Ради Автономної Республіки

тинського міського голови Володимир Марченка.

— Скажіть, — поставив питання рідна преса, — який замість Марченка на це місце був призначений хтось із членів Партії економічного відновлення Криму чи порушувала б Верховна Рада Криму питання про те, що

Олександрові Калюсю, як на незаконно. У той час Олександр Калюсю майже чотири місяці здійснював ці повноваження в якості природно — спірашюючи за прокуратурою. Угорі на аркуші з текстом протесту стоїть помітка: «Терміново для Кушнір-Олександрові Калюсю, суд-товників запасаються доказами».

Олександр Калюсю, який приступив до виконання своїх функцій обов'язково секретарів міськвиконкому, сказав:

— Я не злявся. Я просто показав працівників виконкому, які могли б беззастовно постраждати в цьому протиставленні, особливо, коли до нього залучилися судові структури.

А судові та контрольно-структури справді залучилися досить активно. На першій прес-конференції — виступав Микола Бюбловський, який очолює спеціальну комісію, навів і перші результати її роботи, які казали, що місто і його бюджет справді безсвідомо розбазарювалися шляхом несплати податків, спекуляції нерухомістю, створенням позабюджетних рахунків, розтринькуванню бюджетних коштів.

Виявлені факти стають козирями в руках захисників конституційності указу Президента. Хоча коли Прем'єр-міністр Валерій Пуштовий перед мільйонною телеглядацькою аудиторією наводить приклад, що якби ялтинський комерсант сплатив за рік усього 7 гривень податку, то яке це має відношення до порушення Конституції Президентом? Несло-лідо протесту.

Володимир Марченко, хоча у міськвиконкомі стало тихо і люди всі працюють, кабінету голови не займає, розташувався у вільній кімнаті засідання. Він добре розуміє причини ялтинського «земетрусу» і хоче запобігти його повторенню.

Першим кроком стала угода між виконкомом і страйковими делегатами та представниками про погашення заборгованості й шоміжчому видачу зарплати. Відтак відчинили двері школи, запровадили ліквідацію заборгованості, яку лише причаїлись. У мері Ялти виставив свою кандидатуру і виконуючий обов'язки ялтинського міського голови. Але це не було Конституційним шляхом, що вирішення у цьому конфлікті, і представник Президента в Криму і голова Верховної Ради АРК, які в якості обов'язків ялтинського міського голови, і секретар виконкому відповіли одлаково.

Постанова Верховної Ради АРК до Конституційного суду на указ Президента до 29 березня їхню розглядати не буде. А після виборів нема сенсу виносити це питання на суд.

На мільйоні, коли хотіли виколоти людину за неграмотність, її називали «дідком з колосопів». Але ж тепер серед «дідків», що творять постанови і укази, неграмотних ніби й немає.

По ідеї, третейському суду між законодавчими і виконавчими мав би бути Президент, як гарант Конституції. Коли ж він сів з головою втягнувся у політику... А істину, якщо чесно признавати, не хочеться бачити у присягів «на чужу роботу з голо-во».

Анатолій КАРАСЕНКО, Віктор ХОМЕНКО. Київ — Ялта — Київ.

Крим Анатолій Грищенко, — коли б це пункт перший цього указу.

Нагадаємо, що указ Президента від 30 січня 1998 року має таку назву: «Про забезпечення керівності місцевими органами влади у м. Ялта та нормалізації життєвості населення».

Треба віддати належне лідерству адміністрації Президента. Невдано у пошуків додослідних документах, що народжувалися в будинку адміністрації, ажважили замість теперішнього «забезпечити керівність» — «зміцнити керівництво». Той, кому адресувався такий вердикт, міг без заганя пакувати валізи і звільнитися наченайшкере кісло. Але міняються часи — мі-

ВІДПОВІДНО до статті 21 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» обсягнення права територіальних громад на місцеве самоврядування може бути застосовано лише в умовах відшкодування чи відшкодування статусу та в порядку, визначеному Конституцією та законами України.

няються і стилі. Тим більше, по меру Ялти, як пам'ятки чин, давно спускається і посада була вільною. На що посаду першим пунктом указу Президента і було призначено виконувати обов'язки ял-

Президент втрутився у місцеве самоврядування і переступи Конституцію?

І сам відповів:

— Ніколи...

Ось тут і прийшов час померкати. Справа в тому, що призначення Володимира Марченка в о. ялтинського голови хлоплюють вибро бензину у незатухаюче вогнище протирив між виконавчою і законодавчою владами. У передирибний атмосфері пі протириваю набули ще й політичного характеру.

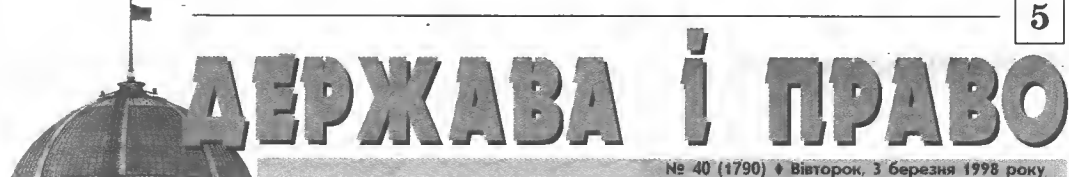
Анатолій Грищенко вважає, що лопомоти Ялти подолати кризу і хоч трохи прибрати мафію — задання спеціальної комісії, створеної пунктом другим президиату цього указу, а призначення в о. мер до виборів — не що інше, як бажання мати на чолі Ялти підтелого. Незважаючи навіть на те, що ці забанки є порушеннями Конституції.

Відтак з приводу указу у його захисників і супротивників почалися шалені пошуків аргументів і контраргументів. І ті, і ті мають свої арсенали. Ось лише один приклад.

Виконуючий обов'язки прокурора Ялти Ю. П. Катасов вносить прохання на розпорядження колишнього мера Миколи Діскіна, яким останній делегував свої повноваження секретареві міськвиконкому

**— ПЕРЕДВИБОРНА ПРОГРАМА —
ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНСЬКА
НАЦІОНАЛЬНА АСАМБЛЕЯ**

О. ВІТОВИЧ
4 листопада 1997 року

Про внесення змін до Закону України «Про підприємства в Україні»

ЗАКОН УКРАЇНИ

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести до Закону України «Про підприємства в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., №24, ст.272; 1992 р., №38, ст.562, №39, ст.574; 1993 р., №7, ст.52) такі зміни:

1. Пункт 1 статті 2 викласти у такій редакції:

«1. В Україні можуть діяти підприємства та юридичні особи:

а) приватне підприємство, засноване на власності фізичної особи;

б) колективне підприємство, засноване на власності трудового колективу підприємства;

в) господарське товариство;

г) підприємство, яке засноване на власності об'єднання громадян;

д) комунальне підприємство, засноване на власності відповідної територіальної громади;

е) державне підприємство, засноване на державній власності, в тому числі казенне підприємство. Особливості створення, ліквідації, реорганізації, управління та діяльності казенного підприємства встановлюються розділом VIII цього Закону».

2. У статті 10:

пункт викласти у такій редакції:

«Майно підприємства відповідно до законів України, статуту підприємства та укладених угод належить йому на праві власності, повного господарського відання або оперативного управління»;

абзац перший після слова «підприємство» доповнити словами «(крім казенного)»;

доповнити пункт після абзацу другого новим абзацом такого змісту:

«Майно, що є у державній власності і закріплене за казенним підприємством, належить йому на праві оперативного управління».

Зайняючи право оперативного управління, казенне підприємство володіє та користується зазначеним майном.

Казенне підприємство має право розпоряджатися закріпленим за ним на праві оперативного управління майном, що є у державній власності і належить до основних фондів підприємства, лише з дозволу органу, уповноваженого управління відповідним державним майном. Особливості розпорядження іншим майном казенного підприємства визначаються у його статуті».

У зв'язку з цим абзац третій вважати абзацом шостим.

3. Абзац перший пункту 1 статті 20 після слова «підприємство» доповнити словами «(крім казенного)».

4. Доповнити Закон розділом VIII такого змісту:

«РОЗДІЛ VIII. ОСОБЛИВОСТІ СТВОРЕННЯ, ЛІКВІДАЦІЇ, РЕОРГАНІЗАЦІЇ, УПРАВЛІННЯ ТА ДІЯЛЬНОСТІ КАЗЕННОГО ПІДПРИЄМСТВА»

Стаття 37. Особливості створення, ліквідації, реорганізації казенного підприємства

1. Державне підприємство, яке відповідно до законодавства України не підлягає приватизації, за рішенням Кабінету Міністрів України може бути перетворене в казенне підприємство.

2. Рішення про перетворення державного підприємства в казенне приймається за однієї з таких умов:

а) підприємство провадить виробничу або іншу діяльність, яка відповідно до законодавства може здійснюватися тільки державним підприємством;

б) головним споживачем продукції підприємства (більш як 50 відсотків) є держава; підприємство є суб'єктом природних монополій;

3. Ліквідація і реорганізація казенного підприємства здійснюється за рішенням Кабінету Міністрів України відповідно до законодавства України.

Стаття 38. Особливості управління казенним підприємством

1. Управління казенним підприємством здійснюють органи, уповноважені управління відповідним державним майном. Органи управління казенними підприємствами є міністерства та інші центральні органи виконавчої влади.

2. Міністерство або інший центральний орган виконавчої влади:

а) призначає на посаду та звільняє з посади керівника казенного підприємства за погодженням з Кабінетом Міністрів України;

б) затверджує статут казенного підприємства та зміни до нього, здійснює контроль за дотриманням статуту та приймає рішення у зв'язку з його порушеннями;

в) здійснює контроль за ефективністю використання майна, що є у державній власності і закріплене за казенним підприємством;

г) здійснює планування і фінансовий контроль за господарською діяльністю казенного підприємства, затверджує фінансовий

план і план розвитку казенного підприємства та обов'язково укладає з ним державні контракти на поставку продукції (виконання робіт, надання послуг) для державних потреб;

визначає порядок використання чистого прибутку казенного підприємства шляхом встановлення обов'язкових нормативів розподілу чистого прибутку;

затверджує умови та фонд оплати праці казенного підприємства з урахуванням умов, передбачених галузевими угодами.

Стаття 39. Особливості діяльності казенного підприємства

1. Казенне підприємство діє на підставі статуту, який затверджується органом, уповноваженим управління державним майном, та розробляється на основі Типового статуту, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

2. Статут казенного підприємства, крім положень, передбачених статтею 9 цього Закону, встановлює:

а) обов'язкову звітність казенного підприємства за формою, що встановлюється Кабінетом Міністрів України;

б) відповідальність керівника казенного підприємства за результати господарської діяльності підприємства.

3. Казенне підприємство відповідає за своїми зобов'язаннями коштами та іншим майном, що є в його розпорядженні, крім основних фондів. При нестатистичності у казенного підприємства таких коштів та майна відповідальність за його зобов'язаннями несе власник.

4. Казенні підприємства мають право вступати до асоціацій, консорціумів, концернів та інших об'єднань підприємств лише за погодженням з Кабінетом Міністрів України.

11. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінет Міністрів України:

а) подає пропозиції щодо внесення змін до законодавчих актів у зв'язку з набранням чинності цим Законом;

б) приймає відповідні рішення, необхідні для реалізації цього Закону;

в) привносить рішення Кабінету Міністрів України у відповідність із цим Законом.

Президент України

Л. КУЧМА.

м. Київ,

4 лютого 1998 року.

№ 72/98-ВР.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 22 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств»

Верховна Рада України постановляє:

1. У абзаці першому пункту 22.4 статті 22 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., №27, ст.181, №47, ст.294; 1998 р., №2, ст.7; №5, ст.18, із змінами, внесеними Законом України від 30 грудня 1997 року) слова та цифри «та у 1998 році з понижуючим коефіцієнтом 0,7» замінити словами та цифрами «рої з понижуючим коефіцієнтом 0,6».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування та застосовується починаючи з п'ятидесятих діяльності за перший звітний (податковий) квартал 1998 року.

Кабінет Міністрів України у місячний термін затверджує порядок визначення суми податку на прибуток підприємств, окремого коша за рахунок змін понижуючого коефіцієнта з 0,7 до 0,6 при застосуванні норм амортизації у 1998 році, порядок спрямування зазначених коштів до Державного банку України, перелік об'єктів сільськогосподарського, вугільного промисловості, машинобудування та електроенергетики, що

оподатковуються та застосовується починаючи з п'ятидесятих діяльності за перший звітний (податковий) квартал 1998 року.

Кабінет Міністрів України у місячний термін затверджує порядок визначення суми податку на прибуток підприємств, окремого коша за рахунок змін понижуючого коефіцієнта з 0,7 до 0,6 при застосуванні норм амортизації у 1998 році, порядок спрямування зазначених коштів до Державного банку України, перелік об'єктів сільськогосподарського, вугільного промисловості, машинобудування та електроенергетики, що

оподатковуються та застосовується починаючи з п'ятидесятих діяльності за перший звітний (податковий) квартал 1998 року.

Кабінет Міністрів України у місячний термін затверджує порядок визначення суми податку на прибуток підприємств, окремого коша за рахунок змін понижуючого коефіцієнта з 0,7 до 0,6 при застосуванні норм амортизації у 1998 році, порядок спрямування зазначених коштів до Державного банку України, перелік об'єктів сільськогосподарського, вугільного промисловості, машинобудування та електроенергетики, що

підлягають фінансуванню за рахунок цих коштів, а також порядок здійснення контролю за шовієм використанням таких бюджетних коштів.

Президент України

Л. КУЧМА.

м. Київ,

10 лютого 1998 року.

№ 98/98-ВР.

Згідно з Регламентом Верховної Ради України, закон та інші акти, набувають в «Голосі України», є офіційною публікацією.

Я ІНАВІД НЕМАЄ, А ГРОШІ ПЛАТИ
Я інвалід війни і шукаю, працюю на підприємстві. Бувало так, що коли нічого робити, мене відсилають додому без зарплати за простий сесійний виробничий. Як мені поділити свої гроші прості і як оплачуються лінійні інваліди війни?

Василь БОЙРАЧЕНКО,
Севастополь.

Кодексом законів про працю України передбачено, що час простоя не є вини працівника оплачується з розрахунку не нижче від двох третин тарифної ставки встановленого працівникові розряду (окладу).

Виплата допомоги у зв'язку з тимчасовою непридатністю пра-

цюючим інвалідам війни здійснюється в розмірі 100 відсотків середньої зарплати незалежно від стажу роботи (п. 15 ст. 13 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»).

Крім того, ми маємо переважне право на залишення на роботі у разі скорочення чисельності чи штату

працівників у зв'язку із змінами в організації виробництва і праці та на працевлаштування у разі ліквідації підприємства, установ, організацій. Залишення має бути понаперед обумовлено в трудовій книжці чи без вашої згоди не допускається.

Марина КОВАЛЬЧУК,
Київська обл.

Знову я заважаю. Тепер уже на виборах

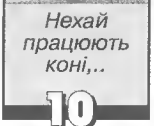
Що і як робити — я знаю

Виростити, щоб не зіврати...

Нехай працюють коні...

10

ГОЛОС УКРАЇНИ

Олександр ІГНАТЕНКО, народний депутат України — член звичайної, а військова — генерал-лейтенант. 52 роки. Родом із Сумщини. Сьогодні дитини, колигоспівники. Закінчив: Харківська танкова училища, Академію бронетанкових військ, Академію Сухопутних військ, Туркменістані, а Монголії, був радянським військовим радником у НДР, потім — заступник командувача армії (а бойовою підготовкою), командир дислокації в Баку. З «гарячої» точкою повернувся в Україну. В Міністерстві оборони працював начальником управління кадрів, згодом — заступником начальника Академії Збройних сил України.

Кабінет міністрів відповідно до указу Президента України 1993 р. не створив Фонду здійснення обороннозаступних критичних функцій, необхідних для реалізації зброї, військових та спеціальних техніки, заручавувався на спецконтрактах у фірми «Піч» та «Іскра» з метою збереження на свій розсуд посадовими особами Міністерства та Кабінету міністрів України. Таких коштів було використано понад 100 мільйонів держбюджету, було використано більш як 40 млн. доларів США. На жаль, через брак грошей на закупівлю зброї, зброя не змогла перевершити

Прем'єр-міністр особисто

ри. Газ довели до споживачів. Так сталося, що не вистачало 500 метрів труб для завершення цього будівництва. Ось

Інтерв'ю веде
Вікторія СВИТЛАНОВА

3 березня 1998 року. № 40 (1790)

Виступаючи за дешо про тех. стратегію сільськогосподарського виробництва

У ЗАГАЛЬНИЙ системі зернового господарства України нараховується загальною кількістю 14 тисяч гектарів для збирання зернових і зернобобових на площі — 14,5 млн. га господарства України мали близько 120 тис. комбайнів (або 8,4 шт. на 1000 га посіву зернових) з середньою продуктивністю кошового 7 тонн з гектара на годину основного часу. За останні шість років парк комбайнів швидко зменшується на 6—7 тис. одиниць і в 1997 р. налічував уже 60 тис. одиниць, з яких майже половина через фізичне зношення на жаль не пристосована до працювання і підлягає списанню як такі, що втратили придатність до продукції. В підсумку структура збирання зернових культур збільшилася в 1,5—2 рази з незначними наслідками — відомим збільшенням фізичних витрат грошей. Якщо не вистачить грошей, то до жовтня 1996 року залишиться 70 тис. зернозбиральних машин зернозбиральних комбайнів, з яких придатний до роботи будуть тільки 42 тис. (88 відсотків машин), 28 — «Дон» і 4 відсотки — типу «John Deere», а забезпеченість на 1000 га посіву зернових зменшиться до 5 комбайнів (до 2,9 придатного).

Для порівняння, у Великобританії в США на 1000 га посівів зернових припадає 14 і 20 потужних комбайнів (середній розмір ферм, відповідно, 69 і 186 га), що переважають за продуктивністю «Ніву» і «Дон-1500» у 10 разів, в Німеччині — 20—28 (16—30 га), в Італії випуск тракторів і комбайнів у розвинутих країнах скорочується, але зростає їх потужність та вартість з огляду на збільшення ціни однієї кілової сили. Чим більші ферми в розвинутих країнах, тим менше комбайнів припадає на 1000 га зернової культури. На одну велику ферму в США — середній розмір 1000—250 тис. дол. (площа ріллі — 219 га, 250—500 (347 га) і більше 500 тис. дол. (561 га) ріллі) припадає однаковий «Класік» компанії «Іл» одиниць, що засвідчує нормативний підхід до функціонування сільськогосподарства. Причому, на великих фермах (вартість річної реалізації понад 200 тис. дол.) порівняно з малими фермами (до 10 тис. дол.) у загальних затратах виробництва частка структурних елементів затрат менша: палива і енергоносії — на 40 відсотків, затрат на трактори, комбайни — майже на 60, амортизація — на 80, відсотки за позиком — майже на 20, податки на власність — на 80 відсотків. І тільки частка вартості засобів захисту рослин і тварин, вартості зерна і кормів, а також оплати найманої праці на великих фермах більша на 88 відсотків, ніж на дрібних.

За даними Інституту механізації та електрифікації сільськогосподарського УААН, парк комбайнів у кількості 86 тис. одиниць забезпечуватиме збирання урожаю в оптимальні строки, причому в цьому році мати 45 тис. комбайнів середньої продуктивності до 12 тонн зерна за годину робочого часу («Дон», «John Deere», «Клас» та інші), 5 тис. — продуктивністю 9 тонн і 1,6 тис. малих (середньої продуктивності фермерські) — продуктивністю 6 тонн зерна за годину робочого часу. Загальна продуктивність парку комбайнів становитиме понад 870 тис. тонн зерна за годину основної роботи, тобто 3—4 відсотки більше від цього показника господарства, що був на початку 90-х років. Для досягнення такої структури кількості комбайнів необхідно зрівноважити кошти на техніку з величезних оборотних коштів у вітчизняних заводах і банках, що надавали величезні строки пільгові кредити. Як результат останнім часом комбайновий парк країни поповнявся всею на 10—15 відсотків від потреби.

Для забезпечення більш-менш успішної функціонування сільськогосподарського підприємства в Україні, крім використання кредитних ліній США, Німеччини, Франції для закупівлі якісної дорогої техніки, потрібно надавати виробничим станціям (МТС) і надавати відповідних наукових і технічних, літчих послуг товаровиробникам. Для організації ефективного викорис-

тання потужної і дорогої техніки, що надходить у господарства України, за рахунок усвоєння особливого значення набуває та витрати на освоєння технологій. Якщо розглядати лише одні елементи технічного прогресу — сучасну техніку, то продуктивна техніка, яку використовують в МТС за даними НВАТ «Агроінформ» використовують ефективніше, а сезонний виробіток на агрегат зростає в 2—3 рази. Соціальним наслідком суспільного впровадження технічного прогресу, як відомо, є зниження в виробництві витрат силі незалежно від того, більш затрати на техніку порівняно з ціною робочої сили людини. Як наслідок, зростає соціальна напруга та витрати на освоєння знань населення. Без розрахунку переваг у системі «техніка — робоча сила» і витрат на соціальний захист населення технічний прогрес спричиняє збиток виступаючи.

Якщо підійти уважно до проблеми виробництва зернових у загальній взаємозалежній системі АПК, то потрібно об'єктивно відповісти на два запитання: скільки виробляти та експортувати зерна? Чи питання збирання в контексті перспектив розвитку світового ринку зерна. Ринок зерна України до останнього часу уключав фонд споживання в кількості 8,5—9 млн. тонн і експорт — до 2 млн. тонн зерна, що становить тільки 25—30 відсотків від його валового виробництва. З використанням основної частини зерна зовсім не все просто. На відтворення виробництва (на корм тваринам, посів, втрати) витрачається майже 40 відсотків валового виробництва зерна, в тому числі на корм тваринам — понад 60 відсотків. Фермери США за продуктивності корів 2 100 кг потребують в 1,5 рази менше зерна, ніж в Україні. Не може бути мови і саме зерно використовується на корм і у вигляді його згодовують. На це має впливати економіка і зоотехніка. Наші розрахунки показали, що прибутковим виробництвом яловичини можна бути при досягненні 700 грамів добоової прирости живої маси тварин, а не 400 грамів, як ми мали в господарствах України. Для досягнення такої прирости ефективність за продуктивністю галузі синарства з 117 грамами добоової прирости живої маси, де на одиницю живих маси (10—200 тис.) виходить 10—11 ц центрикатів на суму 200—270 гривень. Як бачимо, через низьку продуктивність тварин зерно не використовується як ефективно, і тому 60 відсотків обсягу зерна можна вважати втраченим для країни. У світовій практиці існують технології підвищення вартості зерна, за яких на кілограм вартості кормових кормів отримують понад 4000 кг молока від корови за рік і 600—800 прирости живої маси великої рогатої худоби.

Тому розумно, скільки виробити зерна, виходить з межі суми зернової галузі, і відповідно на нього можна дати лише при комплексному підході до виробництва зернової галузі. Проблема виробництва зернової галузі — це проблема технології вирощування зернових (зменшення норм висіву за рахунок налагодження системи насичення зерна засадкою техніки тонкого висіву тощо) та пошуку ефективних ринків збуту зерна. Як бути в умовах, що скла-

лися? Що краще? Перейти на пасовище утримання тварин і за рахунок цього підвищити ефективність тваринництва та скоротити витрати зерна на кормові цілі з відповідним зменшенням обсягів виробництва та відповідно збільшити експорт, чи (фореверат найближчим часом) виробити 30 великих зернових комбайнів за рахунок кредитних ліній, особливо ті, що позитивно зарекомендували себе. Одночасно слід опрацювати питання організації складання комбайнів типу «Дон-1500» на одному із вітчизняних заводів, оскільки в Україні до 1996 року виробляти майже 62 відсотки комплексувальних.

На даний час вітчизняний комбайн існує в проєктах і в частоту раз — в дослідних зразках. У короткій перспективі Україна ознаменуватиме повина купувати іноземні комбайни за рахунок кредитних ліній, особливо ті, що позитивно зарекомендували себе. Одночасно слід опрацювати питання організації складання комбайнів типу «Дон-1500» на одному із вітчизняних заводів, оскільки в Україні до 1996 року виробляти майже 62 відсотки комплексувальних.

Складні питання з розробкою державних стратегічних цілей або вибору національної чи комбінатної купувати техніку за кором, і потужності заводів країни залишити без замочка, залучити бюджетні кошти та зарубіжні інвестиції до розробки власного комбайна (дої країни не виробляла високотехнологічних продуктів в Україні) і зарубіжними фірмами підприємства з перспективою перейти спочатку на 50-відсотковий, а з часом — повне комплектування вузлів і деталей вітчизняними заводу. Після цього можна вважати наведення технічної стратегії привнесеною загрозою конкуренції промислових фірм на світових ринках сільськогосподарської техніки, бо обсяг їх ринків зростає, а величезні витрати на виробництво спеціальних заводських машин з виведення землі з обробки аналізують переробництва сільськогосподарської продукції в країнах з високим рівнем економіки. Тому експорт техніки почне відігравати значну роль в економіці сільськогосподарського машинобудування цих країн (зокрема, Великобританія експортує комбайнів типу «Дон-1500» і «Дон-1500» СС), що, з одного боку, забезпечує зміцнення їх економіки, з другого — зумовлює зростаючі тис. у фаворити експортера і робочого заводу. У глобальному плані свої стратегічні перспективи ці країни пов'язують з величезними ринками, що розвиваються, та постсоціалістичними країнами.

Наша стратегічна мета полягає, що нечітко визначена, і Україна робить ставку за всіма трьома напрямками. Так, в 1992 р. уряд розглянув і затвердив Національний програму виробничо-технологічних комплексів машин і устаткування для сільськогосподарського виробництва. В пошуку реалізації Національної програми інтенсифікації виробництва починаючи з 1993 р. Україна розпочала створення вітчизняного комбайна «Славутич». З цього питання було прийнято постанову Кабінету Міністрів України від 18 лютого 1996 р. № 538 «Про прискорення створення організації виробництва вітчизняних зернозбиральних комбайнів», якою передбачено, що виробництво комбайнів, чисел за роками: в 1996 році — 100 шт., в 1997 р. — 300 і 1998 р. — 1000 штук. Тим часом у 1995 р. було виготовлено тільки два зразки комбайна «Славутич». Комплексна стратегія підприємства: АТЗ завод «Автоштам» АТ завод «Агрошам», АТ завод «Поліграфтехніка», АТ фірма «Віра-Сервіс» та науково-виробничі об'єднання «Етал» з 9 місяців розробки планування процесів документування та виготовлення з одним зразком зернозбиральних комбайнів «Дон» та «Фермер». Тепер комбайн «Славутич» проходить лише попередні випробування, і поки що про виробництво може бути прийнято, прийнявши, через два роки. Але навіть в існуючих комбайнах «Дон» і дослідний зразок «Славутич» існують на відміну до 3 разів менші, ніж у зарубіжних комбайнів. Випробування парку вітчизняних зернових комбайнів «Дон», «Славутич», «Дон-1500» та зарубіжних, проведених Українським пси-

тром випробувань сільськогосподарської техніки Мінгоспрому в 1997 році час збирання озимої пшениці на Київщині, Київської та Кіровоградської областей показали, що продуктивність наших машин на 2—3 тонн за годину основного часу менша порівняно із зарубіжними марками («Кріті» і «Бізон»). Підприємства сільськогосподарського машинобудування у разі фінансування розпочати серйозне виробництво сільськогосподарської техніки споживачів. Але за якісного виробництва потрібно констатувати, що виробництво комбайнів в вітчизняній спільній підприємстві не відіграє, хоча було зроблено відповідні організаційні зусилля в цьому напрямку. Так, протоколісним рішенням уряду від 4 лютого 1994 р. було схвалено створення спільного підприємства з виробництва зернозбиральних комбайнів «Вінсесі-Фергюсон» датевої фірми на ВО «Вінсесі-Госпоспаш». Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14.04.94 року № 106 було схвалено створення окремого міжконтинентального, акціонерного товариства «Халкибіс» (Одеса), українсько-німецького спільного підприємства «Овен» (Одеса), німецьких фірм «Клас» і «Шмідт-Авен» (Німеччина) з участю із залученням промислових підприємств України спільного виробництва зернозбиральних комбайнів типу «Дон-1500» і «Дон-1500» (Німеччина) і їх у 1994 році 50 штук, в 1995 році — 150 і в 1996 році — 500 штук щорічно. Але досі практично не проведено підготовчих робіт з виробництва на вітчизняних заводах, бо виробництво комбайнів не організоване, а виробництво комбайнів не організоване.

На даний час іноземні фірми розробляють бізнес-план з гарантіями фірм-інвесторів та заводів-виробників, готові вкласти в виробництво комбайнів (комплексувальні) в СІП для виробництва комбайнів «John Deere» — в Херсоні, «New Holland» (Данія) — у Білій Церкві, «Case» — Дніпропетровську, «Fendt» (Німеччина) — в Києві, «Polar» (Німеччина) — у Павлограді, «Bizon» (Польща) — у Ковелі та Харкові.

Створення зарубіжних комбайнів з умовою 30-відсоткової комплектації вітчизняними заводами через 3 роки, якщо навіть вузли і деталі відповідатимуть стандартам зарубіжних заводів, також призводить до проблеми, чи виготовляти комплексувальні як такі, що відповідають цим стандартам і як довести їх до відповідності. Проте навіть за умови розробки комбайнів, якщо вводити Україну будуть змушені шукати грошей, щоб вивести її з економіки багатьох років виконувати процес складання зарубіжних машин невеличкими партіями, що практично неможливо. Тому підприємства, що розпочали підготовку технологічної частини та елементної бази для планової зміни вузлів, агрегатів і деталей іноземного виробництва аналогічними, повинні бути готові до виконання технічного рівня вітчизняного виробництва.

Таким чином, варіанти технічної стратегії розвитку господарства не виступають, а комплексна стратегія, яка має враховувати напрямки вітчизняного сільськогосподарського машинобудування, включаючи зарубіжні підприємства, має бути визначеною, виробництва та ринку зерна України з перспективним входження його на конкурентоспроможних умовах до світового світовиробництва, тобто в розробку і виготовлення технологічної частини та елементної бази для планової зміни вузлів, агрегатів і деталей іноземного виробництва аналогічними, повинні бути готові до виконання технічного рівня вітчизняного виробництва.

Анатолій ПЕТРЕНКО, народний депутат України.

Нехай просять кони, або Чому люди втрачають мотивацію до праці

18 ЖОВТНЯ минулого року Президент України своїм указом схвалив Основні напрями соціальної політики держави на 1997 — 2000 роки. Документ, зокрема, передбачає реформування оплати праці на системі доходів населення. Яким чином?

По-перше, через стабільне зростання частки заробітної плати в структурі валового внутрішнього продукту (ВВП), поступове збільшення реальних доходів населення, їх індексацію відповідно до темпів підвищення індексу споживчих цін.

По-друге, завдяки підвищенню частки тарифу в середній заробітній платі до 50 — 60 відсотків, що сприятиме росту продуктивності праці.

По-третє, за рахунок посилення ролі зарплати як важливого стимулу розвитку виробництва та мотивації до праці.

Але як виконати намічене? Даваєть спочатку проаналізуємо динаміку зміни заробітної плати в структурі валового суспільного продукту (ВВП), щоб визначити її вплив на відтворення робочої сили в Україні.

За 1990 — 1996 роки частка заробітної плати в структурі ВВП упала на 6,7 пункта, а додаткова вартість зрос-

ла на 7,7 пункта. У складі ВВП зростає також частка і матеріальних витрат на 5,2 пункта. Завдяки таким змозам б незначним змінам, що відбулися в структурі ВВП, норма додаткової вартості, яка характеризує ступінь експлуатації працівників галузей матеріальної сфери, у 1991 році в порівнянні з 1990 роком збільшилася в 1,18 раза, у 1992 році — відповідно в 1,74 раза, 1993-му — в 2,57, 1994 році — в 3,04, 1995-му — в 2,24 і в 1996 році — в 2,07 раза.

На це в значній мірі вплинуло різке падіння виробництва споживчих товарів — 66 відсотків, що негативно позначилося на купівельній спроможності різних соціальних груп населення.

Як відомо, купівельна спроможність населення знаходиться в прямій залежності від рівня споживчих цін та доходів. А він зріс у грудні 1996 року в порівнянні з груднем 1990-го в 16580 разів. Доходи ж на душу населення —

відповідно в 37867,3 раза. Отже, ріст цін в 4,4 раза перевищує підвищення грошових доходів.

Необхідно врахувати і те, що грошові доходи і заробітні плати, особливо мінімальна, а також пенсії не підвищувалися відповідно до цих змін. Іх збільшення обумовлювалося спеціальними рішеннями Верховної Ради і уряду України та мало нерівномірний характер. А от ціни змінювалися щомісяця.

Найбільше падіння реальних грошових доходів, середньої заробітної плати в державному секторі економіки, мінімальної та середньої пенсії було у 1994 році, коли вони відповідно складало 4,05, 3,44, 6,71 і 1,55 разів. Найбільшим падінням мінімальної зарплати «владних» 1995 рік — 62,38 раза. Це вплинуло і зменшення частки ВВП у ВСП на 5,2 пункта.

Про те, що в Україні чи не найгірший стан економічного розвитку серед постсхідних республік, свідчать дані Міжнародного статистичного комплексу ООН («Економіческие новости России и сопредельных» № 23, грудень 1997 р., стор. 5). Так, за січень — жовтень 1997 року проти січня — жовтня 1996-го ВВП (у постійних цінах) становив в Україні 95,7 відсотка, тоді як в Азербайджані, Вірменії, Білорусії, Грузії, Казахстані, Киргизстані, Росії, Таджикистані та Узбекистані відрізнявся від рівня 100 відсотків. У Білорусії він, наприклад, за той же період зріс на 10 відсотків при найбільшому падінні споживчих цін — на 63,1 відсотка, в Киргизстані — на 12,8 відсотка, а індекс розпоришків цін — відповідно на 27,5 відсотка. В Україні індекс цін зріс на 17,2 відсотка при зменшенні обсягу ВВП на 4,3 відсотка. Як бачимо, справа не тільки в структурній інфляції, а й в впливоту господарювання.

Чому сталися такі перекося між цінами і заробітної платою, пенсіями, стипендіями та допомогою? Тільки тому, що ціни «відлітають», а доходи жорстко регулювалися. Це, по-перше. По-друге, у зв'язку із дуже низьким рівнем вартості робочої сили, вона до цього часу не стала товаром як одна із складових економічної системи суспільства. Дійсно, середньомісячна заробітна плата робітників і службовців у галузях матеріальної сфери в 1996 році складала 59 і 69 гривень. Ці суми ні в якому разі не дозволяють покрити всі витрати, пов'язані з відтворенням робочої сили. Це є чи не найголовнішою причиною того, що в Україні відбувається прогресивне природне скорочення населення.

А хіба про низьку ціну робочої сили не говорять те, що в Україні такі фонди соціального страхування, як

на випадок безробіття (крім 0,5 відсотка), пенсійний (крім 1,0 відсотка) та на випадок тимчасової втрати працездатності, формуються за рахунок внесків роботодавців? З цієї ж причини значна частина коштів на соціальний захист та соціальне забезпечення, а також на підтримку житлово-комунального господарства відновляється із державного та місцевих бюджетів.

У владних структурах був шанс збільшити цінну робочу силу при зміні періодичної плати за житлово-комунальні послуги за рахунок доходів громадян. Уряд пішов на спільне зниження рівня життя власного народу заради зменшення витрат держави на утримання житлово-комунального господарства.

Все це дуже негативно вплинуло на мотивацію до праці, особливо в державному секторі економіки, де постійні затримки із виплатою заробітної плати посилюють негативну тенденцію.

Які ж потрібні заходи, щоб виправити становище? Перш за все збільшити питому вагу заробітної плати в галузях матеріальної сфери у ВСП та ВВП до рівня 1990 року. Для цього необхідно неабияк — політичний воля владних структур. Крім того, при реформуванні системи соціальних фондів значну частку коштів, що спрямовуються на роботодавців туди, треба відключити до заробітної плати працівників. Зокрема, це стосується соціальних податків, направляти які до фондів соціального страхування. Це б змусило працівників за соціальні послуги платити повну ціну, а за соціальні ризики розподіляти фінансову відповідальність між роботодавцями та державою.

Збільшення ціни робочої сили викличе зростання заробітної плати та вартості життя, але не вплине на рівень життя. Він буде зростати тільки із відторгнення економіки. При цьому покращиться купівельна спроможність населення, зменшиться податковий тиск на вітчизняного виробника, зросте мотивація до праці.

Тетяна КІР'ЯН,
Микола ШАПОВАЛ,
кандидати економічних наук.

безвиможно, обмежена в відповідальності

«Уваженням робочих систем "Голос України" я і приділяю п'ять моїх товчариків по роботі в експлуатаційному підприємстві і в об'єкті є організаційно-методичною «Штейгер» виконання прохідних робіт на шахті «Жданівська», которая является заказчиком. В связи с тем, что нам в январе 1996 год не удалось платить зарплату, мы ушли. Однако ростение и зарплата за два месяца 1996-го и за 10 месяцев 1997-го ни я, ни мои товарищи не вышли. Мы продавали «Штейгер» 22 апреля прошлого года Ворошиловский районный суд г. Донецка вынес решение в нашу пользу. До настоящего времени судья Коловоя В. В. и судосудимый Волошин Т. Г. не решают вопрос о выплате нам нашей кровно заработанной зарплаты».

Представитель ООО «Штейгер» привнес судье несколько оформленных документов, в том числе и «Штейгер» согласился оплатить долги. Почему судья в судебный исполитель не накладывает арест на счета шахты? Деньги на шахте есть, но нам не платят... Речь идет о шахте «Жданівська».

Максеева.

У судді Ворошиловського району Донецька кореспондентів газети підтвердили справу, що виник згідно статті з ТОВ «Штейгер» зарплату плати на загальну суму 36 осіб. Виконавчі листи було дано до банку, але рахунок боржника виявився порожнім. За словами сувоного підставителя Тетяни Волошин, за адресою, вказаною під час рестрації, фірми не знайшли. Власного майна, на яке можна було б об'єктувати стягнення, товариства з обмеженою відповідальністю теж не було, а лише перебувало майно на шахті «Жданівська».

Після того, як і шахти надійшло підтвердження про наявність заборгованості перед «Штейгером», 10 жовтня 1997 року суд виніс ухвалу, не підстав

ного через тяжкість платіжних доручення було направлено до Харківського відділення Укробанку — за місцем знаходження розрахункового рахунку шахти. Картошка у підприємства досить велика, і черга просувається повільно.

Коментар начальника відділу з виконання судових рішень управління юстиції в Донецькій області Лариси Татарінової:

«Ми перевірили цю справу і не віднаїшли гарантії, щоб виконати інакше вимоги доручення до банку ніс не порушені. А що на рахунок немає грошей, то це не провиня судового виконання. Претензії до суду судді абсолютно безпідставні, виконання рішень — не його функція».

Скарга перебуває на контролі в Міністерстві юстиції, копія відповідей прозивачам ми направляли. Поки що ситуація залишається незмінною, шахтарі на «Жданівській» не отримують зарплату за жовтень минулого року, заморожено й інші виплати.

Оскільки в ухвалі йшлося про об'єктивне стягнення на грошові кошти, а не на майно підприємства, ми не можемо передувати повноваженням і, натомість, не можемо арештувати майно шахти. Але позивачі мають право звернутися до арбітражного суду про визнання підприємства банкрутом або ж до прокурора, який зобов'язаний здійснювати. Після визнання підприємства банкрутом ліквідаційна комісія займатиметься продажем майна і розподілятиме вимоги кредиторів».

Автори листів обурені тим, що банк піддавав черзі, але ж черговість платежів встановлюється Національним банком, і в цьому переліку платежів з безспірною стягнення грошових коштів на прохання виконавців. Якщо виконавці листи декларували (а на шахті, де не платять зарплату, як правило, так і трапляється), то картожка з них складається в хронологічному порядку.

З огляду закону суд зробив усе, що ми зробили. Але розумію, людям потрібні реальні гроші, а не відповіди. Згаданий випадок — суцільна констатація того факту, що Конституцією право громадянства гарантоване, але матеріально не забезпечене. Сьогодні прав

лисно половина всіх звернень до нашого управління стосується виконання рішень щодо примусового стягнення зарплати плати, виплат за рестресивнимі позовами тощо. А найбільш типова така сама ситуація: усі ухвалили стягнути гроші, але на рахунок боржника — нуль.

Шахта «Жданівська» з одностороннього містечка сидить у такій глибокій борговій ямі, що вибратися з неї має надії довести тумани. Формальне визнання її банкрутом навряд чи допоможе: користі ні прокурору, виплати, які після того вироку колишні працівники одержали зарплату в повному обсязі. Завдячують сум, вичерпують від продажу майна, якраз вистачає, щоб оплатити роботу ліквідаційної комісії.

Дивне інше: автори листа, схоже, не вважають винним самого роботодавця — товариство «Штейгер». Проте активна діяльність підприємства, місцеві потреби якого невідомі і яке не має до цього навіть двоє стільм і телефонного апарату (що, втім, не заважає його представникам вербувати гірників, обіцяючи «золоті гори»), наявність у нього грошей. Як раз відомо, ТОВ «Штейгер» продовжує існувати, незважаючи на борги та суди, й назву своєї — товариства з обмеженою відповідальністю — виправдовуючи на всі сто відсотків.

Пілотуєтала
Ліна КУЦЬ.

Транспортні коридори

Запрацює економіка — зростуть перевезення

НЕДІЛНО урядова делегація на чолі з Прем'єр-міністром України Валерієм Пустовийтом побувала в Білорусі, де підписала низку документів, що створюють транспортні зв'язки докох країн. У цій роботі брали участь і міністр транспорту України Валерій ЧЕРПІ.

— Валерію Івановичу, чим була викликана така нагальна потреба українських урядовців до наших сусідів? Яка конкретна вгода від підписаних виступів?

— По-перше, поїздки нагальною не назвемо, оскільки до неї ми давно, а викликала вона та, що останнім часом наші транспортні перевезення до Білорусії й через її територію значно скоротилися. Особливо це помітно на автомобільних трасах — за останні три роки перевезення вантажів через українсько-білоруський кордон зменшилися на 25 відсотків. Проте й то, що транспорті нашої країни почали обминати територію перевищення, а це — втрачає значних коштів.

Причина цього — високі податки збори. Крім звичайного ПДВ, місцеві адміністрації Чернігівщини, Київщини, Волині, Рівненщини «замолали» такі місцеві збори, що вантажі через Україну стають неадекватно.

Отже під час зустрічі з білоруськими колегами ми підписали угоду про взаємне звільнення ПДВ на перевезення будь-яких вантажів, підготували базу для значного зменшення місцевих зборів, відпрацювали спільну програму розвитку транспортних перевезень до 2000 року. Було також підписано угоду про річкове судноплавство. Раніше подібні документи було підписано й з Росією.

Що час переговорів ми зокрилися з проблемою спільного виробництва сучасного автобуса — хоч ця програма давню розробку на мій думку, аніж на технічному, але вона фактично з місця не зрушила. Все це значно покращить транспортні зв'язки України.

Якраз транспортний комплекс України серед небагатьох галузей дав торік пріоритет розвитку. Хай він невеликий, 0,9 відсотка, але все-таки це не освоєння вина і навіть не топання на місці.

— Якімо виходить з відеомого висловлювання, що транспорт — це артерії країни, то якщо поліпшиться кровообіг, то, можливо, це може стати початком оздоровлення країни?

— Я б уточнив: транспорт — це артерії комерції. Як правило, коли країна живе, працює, виробляє, то тоді й транспорт покращується, а вже вироблене треба перевозити. Я — реаліст. І як уявляю, що мінусів рік був дуже складним, ажким для економіки. Прокочивши в парламенті, як розговів Комітет з базових галузей та соціально-економічного розвитку регіонів, не можу поквитатися, що ми розробили такі законопроекти, що розробили в податковій системі, які б дали поштовх у виробничий сектор, хоча чимало намагалися зробити якнайкраще.

Незважаючи на те, що спад виробництва в Україні і другому півріччі значно знизився, ми не вийшли на заплановані параметри. І це дуже боляче сприймає транспортний комплекс — він чітко відображає економічну ситуацію держави.

Проте в окремих галузях з'явилися перші застави озорозелення. Це одразу відчув і у нас. Я не хочу сказати, що транспортні сили спільно рухали, чекати, коли з'явиться що перевищить. Вони тек напружено працюють, щоб рухомий склад був на висоті, щоб фактично шукали що перевищити, в тім числі й на міжнародному ринку. Про це й свідчать наші невеликі підвищення ввізів.

— У програмі діяльності іншого уряду транспорту газу названо пріоритетом. Очевидно, не принесіть і нові інвестиції, дасть серйозну допомогу.

— Ми вже бачили конкретні дії уряду, спрямовані на серйозну модернізацію газу. Але, як казати, на березі надіслася... Значино, дею одержимо з бюджету, знаючи, що він ніколи не буде багатий. Але основні кошти повинні збиратися самі — ось тому так радіємо, що газу має пріоритет виробництва. Сподіваємося одержати англії кредити. Для поліпшення матеріальної бази білоруського заводу чинитимемо інвесторів, зокрема й приватний капітал.

Озним з основних резервів економіки є рухомий склад на залізницях, в суцільності, на автотранспорті буде використано лінійного флоту. Прийнятий Верховною Радою Закон про лінгінг відкриє нам великі

можливості. До того ж, орієнтуватимемо не на зовнішню техніку, а на власну, вітчизняну. Навіщо замовляти пасажирські автобуси, електротролейбуси, судна, коли маємо потужну власну базу для їх виробництва? Отже, підприємства одержать від нас замовлення, а ми частково фінансуватимемо вироблення необхідних частиними: спочатку авіація, а далі опалуватимемо борг у проєкті експлуатації техніки. Виглядає бо так, виглядає машинобудівництво — це величезний спосіб зможуть швидко вийти з простою. План лінійного флоту наші летально відпрацювали, він уже фактично починає діяти.

— Валерію Івановичу, як постане на програмі нового уряду. Але ж вона не затверджена парламентом.

— Як народний депутат України і представник виконавчої влади скажу так: я хотів би, щоб новий парламент (кінний) ухвалив програму просто не виступив об'єктивно, уважно розглянувши програму уряду, збагатив її пропозиціями і не лише узгодив, а й дав змогу уряду прийняти рішення, що реалізувати. Зрештою, це вже створити нормальні політичні умови для діяльності уряду. Безчиниміх підставами Кабінету справ не зарадити, навіянки, тільки загнати їх в глухий кут.

— «Голос України» не раз писав про урядові коридори. Як справляється з ними? Чи просуваються вони далі?

— Оскільки читачі пили ознайомили з цим проєктом, детально розуміючи на йому не буть. Скажу лише, що робота над їх розробкою швидко пішла вперед. Незважаючи на наразі у Прем'єр-міністра України деталі, бо дуже розглянуто як реалізуються проєкти, які, як відомо, мають підтримку з боку Європейського банку реконструкції і розвитку. У травні, коли в Києві відбудуться

засідання ЄБРР, не питання тек стоїть на порядку денному.

А інші ситуація така. Верховна Рада прийняла закон про відрахування коштів на будівництво та ремонт доріг, отже, ліній бюджетного фінансування проєкту вже відкриті. Підписано мікрофінансові угоди щодо фінансування сполучення загальноєвропейських автомобільних та залізничних доріг. Нагадаю, що вартість робіт прирістало ступі реконструкції магістралей, які входить до державної мережі, і залізняють через нашу країну, становить 750 мільйонів доларів. Але це тільки перший етап. Були широка програма: розробка перспективи до 2010 року, де об'єкти капітальних вкладень будуть значно більшими, і, зрозуміло, підняти що роботу силами тільки нашої держави, без участі європейської співлоти, — справа нерешальна. Тому нині ведеться копітка робота по залученню інвестицій, зокрема й інвестицій для роз'яснення цих проблем.

Особливо для прокладання транспортної коридору Західна Європа — Київ — Північ — Пот і далі на Закарпаття, щоб відкрити Великий шовковий шлях. Не на будівництво ми широко залучимо й приватний капітал, особливо до розвитку придорожньої інфраструктури — готелів, кемпінгів, ресторанів, автозаправних станцій тощо.

Інтерв'ю взяв
Анатолій КРАСНЯНСЬКИЙ.

Оголошення

До уваги акціонерів!

Силиваються впроді зборів загальних зборів ВАТ «Міжбанківськ ОАО-204»

Порядок денний.

1. Затвердження регламенту загальних зборів акціонерів ВАТ.
2. Звіт голоси правління про фінансово-господарську діяльність товариства за 1997 рік.
3. Затвердження внутрішніх нормативних актів.
4. Затвердження змін і доповнень до статуту.
5. Вибори органів управління.
6. Розподіл прибутку.

Збори відбудуться 9 квітня 1998 року о 10-й годині за адресою:

Черкаська обл., смт Маньківка, вул. Д.Помілюєв, 5, кабінет №104.

Регістрація акціонерів та їх представників буде проводитися з 8-ї до 10-ї години за місцем проведення зборів.

Для реєстрації учасників зборів необхідно мати: 1. Документ, що посвідчує особу. 2. Доручення на право участі у зборах (для представників акціонерів).

Додатки за телефонами: 2-16-50, 2-18-80.

З повагою правління ВАТ «Міжбанківськ ОАО-204».

Уважаемые акционеры ОАО «Гостиница «Украина»!

Сообщаем, что общее собрание акционеров состоится 24 апреля 1998 года в 10.00 по адресу:

Севастополь, ул. Шмидта, 1.

Повестка дня:

1. Утверждение изменений нормативных документов общества.
2. Отчет правления о работе ОАО в 1997 году и перспектив деятельности на 1998 год.
3. Отчет ревизионной комиссии.
4. Распределение прибыли.

Регистрация участников собрания 23 апреля с 10.00 до 16.00 по адресу: Севастополь, ул. Гоголя, 2 и 24 апреля с 8.30 до 9.30 по месту проведения собрания.

Телефон для справок

(0692) 59-63-11, факс 46-06-53.

Правление ОАО «Автотранс-64»

уведомляет о проведении общего собрания акционеров ОАО «Автотранс-64», которое состоится 15 апреля 1998 года в актовом зале предприятия по адресу: Одесса, ул. Малаховск, 3.

Повестка дня:

1. Отчет председателя правления о финансово-хозяйственной деятельности за 1997 год и основные направления деятельности общества на 1998 год.
2. Отчет о работе наблюдательного совета за 1997 год.
3. Отчет ревизионной комиссии и утверждение годового баланса на 1997 год.
4. Об использовании прибыли за 1997 год и утверждение дивидендов на 1997 год.
5. Бюджетный баланс и изменение в уставе ОАО «Автотранс-64».
6. О заключении колледжа с работниками ОАО на 1998 год.

Начало собрания в 15.00.

Регистрация участников собрания с 12.00 до 15.00.

Для участия в собрании акционеров необходимо иметь: — паспорт или другой документ, подтверждающий личность;

— представительство акционера — паспорт и доверенность;

Телефоны для справок:

(0482) 32-87-45, 32-87-44.

До уваги акціонерів ВАТ «Лінійнабудівляпроєктування»!

Загальні збори акціонерів відбудуться 10 квітня 1998 року за адресою:

Вінницька обл., смт. Вороновия, вул. Жолтиська, 55 о 13.00.

Порядок денний:

1. Затвердження регламенту загальних зборів.
2. Звіт правління про діяльність ВАТ за 1997 рік та основні напрями діяльності ВАТ на 1998 рік.
3. Звіт ревізійної комісії.
4. Про пропозиції збитків.
5. Внесення змін до Статуту.
6. Доборання членів правління та ревізійної комісії.
7. Вибори спостережної Ради.
8. Вибори Голови правління.
9. Інші питання.

Додатки за телефоном 32-39-04.

МПП «Інтеренергія» звернулося до Національної комісії з питань регулювання електроенергетики України з проханням про видачу ліцензії на здійснення підприємницької діяльності, пов'язаної з поставанням електричної енергії на території України.

Повітова адреса:

252132, Київ-132, вул. Лєвєвська, 11.

Арбітражним судом Львівської області порушено справу про визнання банкрутства:

«Приватного підприємства «Нафть», справа 2/417 від 28.05.97 року; юридична адреса: 290018, м. Львів-Радло, вул. Сурсь, 1/1; банківські реквізити: р/р 2468751 в АК «Електронбанк», МФО 325213 (м. Львів, вул. Грабовацького, 11);

ТзОВ «Кіс», справа 2/569 від 18.07.97 року; юридична адреса 290040, м. Львів, вул. Радіщська, 5/28; банківські реквізити: р/р 2467012 в ЛФ Києво-Печерського банку, МФО 325246 (м. Львів, вул. Комерція, 4);

«Приватного підприємства «Алекс», справа 2/672 від 05.09.97 року; юридична адреса: 290022, м. Львів, вул. Шевченка, 358-6/62; банківські реквізити: р/р 2468859 в ЛФ Києво-Печерського банку, МФО 325246 (м. Львів, вул. Комерція, 4);

приватного підприємства «Везувій», справа 2/508 від 03.07.97 року; юридична адреса: 290016, м. Львів, вул. Горелюк, 58/19; банківські реквізити: р/р 246335 у записничому відділенні ЛФУ Промісбанку, МФО 325105 (м. Львів, вул. Листопадового Чину, 8);

«Приватного підприємства «Топаз», справа 2/505 від 03.07.97 року; юридична адреса: 290022, м. Львів, вул. Вітовського, 47/4; банківські реквізити: р/р 4685388 в ЛФ АК «Електронбанк», МФО 325398 (м. Львів, Аеропорт, п/с 1234);

«Приватного підприємства «Вікторія», справа 2/570 від 18.07.97 року; юридична адреса: 290093, м. Львів-Радло, вул. Сурсь, 1/1; банківські реквізити: р/р 468877 в ЛФУ Спеціалізованого комерційного Обладування України, МФО 325796 (м. Львів, вул. Стріпівська, 9);

«Приватного підприємства «Сінкис», справа 2/794 від 23.10.97 року; юридична адреса: 290052, м. Львів, вул. Широка, 94/39; банківські реквізити: р/р 1369032 в Сінкисській філії ЗКБ, МФО 325042 (м. Львів, вул. Вітовського, 34);

ПТТ «Віра», справа 2/557 від 03.07.97 року; юридична адреса: 290052, м. Львів, вул. Повітряна, 40; банківські реквізити: р/р 148091 у Львівській обласній дирекції Укробанк, МФО 325019 (м. Львів, вул. Генерала Чупринки, 11);

ТзОВ «Кручинка», справа 2/600 від 25.07.97 року; юридична адреса: 290052, м. Львів, вул. Повітряна, 57; банківські реквізити: р/р 3467847 в АКБ Соціального розвитку, МФО 325019 (м. Львів, вул. Пушкінська, 11).

Арбітражний суд приймає заяви кредиторів та можливих санаторів упродовж місяця з дня публікації цього оголошення за адресою: м. Львів, вул. Лєвєвська, 11.

Президент
губернського масштабу

(Початок на 1-й стор.)

Про що ж саме відомо достовірно главному дельтаві? По-перше, Д. Кучма завіряє, що Україна не має наміру вступати в НАТО. Борис Салчин, у свою чергу, пообіцяв, що делімітація державного українсько-російського кордону завершиться до 1999 року. І яшого Президента цілком влаштувала пропозиція: Азовське море та Керченська протока будуть «визначені» водами Росії та України» і ми разом користуватимемося сировиною та природними багатствами цих акваторій. Також президент доповнив журналістів, що мають намір розпочати створення сильних фінансово-промислових груп, не забезпечувати вільний доступ капіталу (перемоси російською на українській ринку. — Авт.). Координувати свої дії на шлях вступу до Всесвітньої торговельної організації. Створити комісію, що підготує спеціальну угоду, яка визначатиме співпрацю між Україною та Росією на світовому ринку озброєнь. І нарешті Д. Кучма дав свою припущенню угоду на відкриття у Севастополі Генерального консульства РФ (очевидно, щоб іще більше «ствілювати» ситуацію на півночному узліссях), і запропонував наступати роботу зустрічі із Борисом Салчином провести в Криму.

Але ще не встигли ми перетравити всю цю інформацію, як нас здивували іншою. Хоча візит Д. Кучми до Кермевської області був істинний, але документи, що ми підписували у його присутності, цілком офіційні. Нарешті ми дізналися, що українське енергетична проблема не в останню чергу пов'язана із... браком в Україні належного вугілля і тому ми просто ніяк не можемо обійтися без чудовиського вугілля (по речі, якщо Леонід Кучма це балується угодами з президентом, то вже час подумати, з якою промовою він виступить перед нашими шахтарями, щоб його не закидали такі самими вугіллями, якого в нашої країни, як і азасуєво, бракує). І що раз і азасуєво розв'язати цю проблему, щоб вирішено підписати протокол про співробітництво Кермевської області та... Україна! Отут уже нічого не втрачати: чи до Кермевської області вийшла на міжнародну арену, чи то йому стала губернією. А, може, все справляю. Договори про економічне співробітництво, Недарма ж Леонід Кучма заявив у Москві, що після його підписання Україна отримала можливість наладжувати зв'язки з будь-якою регіоном Росії. Заблудили? Нічого скажемо... Та й аякщо? Усе підписане з Росією говорить саме за себе.

Наталія ОШЧУК

Дозвольте
товаришувати

Днями у Лондоні побував міністр закордонних справ Польщі Броніслав Геремек. Під час зустрічі з главою британського дипломатичного відомства Робіном Куком пан Геремек повідомив, що польський уряд звернувся до Європейської комісії з проханням дозволити країні не змінювати безвізовий режим з Україною. Інакше Польща зазнає істотних втрат. — «І з політичної, і з економічної точки зору».

Важко, вітм, помітити, що майже збігається в часі дії неординарні події: одна безсмірно розсекретована, нестримно-раціональна президентська акція «наладжувати українсько-російські відносини та «маленька криза» у

відносинах України та ЄС — через «знамениті» постанову уряду щодо надання пільг українсько-російському автомобільному СН «Авто-3». Де ж тут, коли і випадково, то глибоко символічний. На жаль, за шість років незалежності «багатовекторна» українська зовнішня політика так і не набула потрібної гнучкості, не отримала належного балансу відносин з Росією, і з Заходом. Складається враження, що Києву нічого не варто піти на прохання відносин з ЄС, якщо тільки не коштує легко пішов він на розрив економічних зв'язків з тією ж Росією — і киїнується в обійми іншого партнера. Отож нині торговельна війна з Росією, про яку ще кілька місяців тому відкривався Президент Кучма, може змінитися такою ж війною з Європою, якщо не скорозити, то принаймні не відкинути представників останньої, зокрема виконуючий обов'язки голови делегації в Україні Філіп Корнеліс.

Утім в українському уряді є шанс для вступу вступу вступу в черговий раз знісати стосунки — цього разу з «Єде» — і скасувати сумнівні угоди постанову. Варіант, особливо для наших державних мужів, цілком прийнятний. А поки що важко бачити посмішки представників України в ЄС Бориса Гудима. Він на недавній

през-конференції шлоком серйозно заявив, що цю ситуацію створив український уряд... ненавмисно (було бажано саме навмисно). Державні мужи, які численні попереджені з боку Брюсселя про неприпустимість такої кроку? Це все одно, що ви наступили комуся у тріскачку на ногу ра (насправді вступ до ЄС до речі був вказали), утретє, учинити... А коли ви врешті відповіли «партнерство» кінцшю, кажете ой, вибачте, я випадково вступ до ЄС до речі офіційно проголошено «найстрашнішим» зовнішньополітичним мте України... І очевидно, логічним було б відштовхуватися у своїх діях саме від цього. Це стосується не лише відносин із «Єде», а й із Росією: деякі з підписаних Президентом Кучмою економічних угод, які дають підстави сумніватися, що «структурна» українська стрілка досі направлена на Європу.

Словом, хотіли, як краще, а вишло, як завжди. Київ та інші міста реалізують ідею «вільного економічного партнерства» через неспроможність законодавства, корупцію в урядових структурах тощо. Тепер до цього ж результату доведеться й неспроможності «народу» подати какуку: сам не знає, чого хоче.

Анатолій
МАРИЦІНСЬКИЙ

Який партнер полюбив Америка?

МОЖНА спочатку, не погоджуючись, нарікати, але факт залишається фактом: нині чимало світових проблем розв'язують (іноді й родючість) у Вашингтоні. Сюди ж і Штати — більше, ніж просто держава. Вони визначають політику багатьох міжнародних організацій. І не дивно, що Київ врятує ситуацію налагодження відносин з Вашингтоном. Значно більше уваги, ніж просто достопосвідателю за казкам. Про це — розмова кореспондента «Голосу України» з новоназначеним Надієм Марцінським, директором української СШ в Україні СТЕПАН ПАВЛЮК.

— Чимало зарубіжних політологів переконані, що США — це не єдина держава у світі, яка проводить ідеєпротекторат над Україною. Якщо не справді так, то яка мета цієї політики?

— Скажу про американські інтереси в Україні. США зацікавлені в тому, щоб налагодити відносини з Україною. У наших національних інтересах, щоб ця держава була потужна, незалежна, демократична, зорієнтована на ринковий економічний розвиток. Увага США до своїх сусідів. Така Україна стане партнером Сполучених Штатів. З нею ми разом розв'язуємо глобальні проблеми, що виникають після закінчення холодної війни. Наприклад, питання нерозповсюдження ядерної зброї, боротьба з міжнародною злочинністю, торгівля наркотиками.

Крім того, Україна з ринковою економікою стане нашим економічним партнером. Для американського бізнесу виникне більше можливостей вкладати свої кошти і торгувати. Звичайно, як і в усіх Сполучених Штатах, я насамперед підтримуватиму зусилля американського бізнесу, хоч, з іншого боку, наші підприємці також вносять внесок в економічне зростання України.

Разом з тим, говорячи про партнерство з Києвом, ми маємо на увазі й ту роль, яку він може відігравати у створенні архітектури світової політики, котре замість Європи конфронтації. Ми вважаємо, що наша держава могла б «експортувати» стабільність у такі регіони, як Балкани, Кавказ.

Отже, коли ми, американці, кажемо, що зацікавлені в розвитку України як демократичної і зорієнтованої на ринок держави, ми певною мірою маємо на увазі свої національні інтереси. І це природно.

Шоправда, такий підхід до відносин із Києвом — лише останній чотирі роки. У перші два роки казали незалежності США. Але на це покликані на розв'язання питання володіння Україною ядерною зброєю. І, певно, в Україні не було вільноти, що після роз'яснення цієї проблеми США відмовились від цієї угоди. Клеву створювати потужну державу.

Шоал політики інших держав у цьому регіоні, то насамперед європейської політики. Але це не стосується до України. В Західній Європі розуміють, що ваша стабільність матиме вплив на загальну безпеку в Європі. Між США та Західною Європою

ропою є розуміння в цьому питанні.

— США — найважливіший зарубіжний партнер, який надає Україні близько 40 відсотків загальної зарубіжної допомоги. Вашингтон також має надзвичайний вплив у МВФ, якій ми також, шоправда, у нас некарко критикують. Отже, Київ опиняється у певній фінансовій залежності від Вашингтона. Цього року в Україні не гостро відчули, особливо коли виникли нагара, трішки залишилися без американської допомоги...

— Насамперед поясню, що США підтримують лінійку МВФ, тобто політику наваження кредитів за умови проведення ринкових реформ. Більше того, ми вважаємо, що значна частина американської допомоги Україні використовується саме для виконання умов міжнародних фінансових організацій.

Останнім часом наша держава отримувала від США 225 мільйонів доларів шорку в рамках прийнятого Акту на підтримку свободи. Крім того, надавалися додаткові кошти наприклад, на відновлення інфраструктури, яка обслуговувала ядерну зброю.

Справді, цього року виникли одні проблеми. Перелік їх не варто вводити рішення про допомогу Україні на 1998 рік, контракт поставив умови. Річ у тому, що б ч 7 американських компаній в Україні. Ціні були досить високими, але ми не могли не погодитися з ними. Конгрес вимагає, щоб до 30 квітня держсекретар США Малден Облбайт виступив перед конгресом і проголосив про ці умови. Це не було неприємно, але ми не могли не погодитися з ними. Конгрес вимагає, щоб до 30 квітня держсекретар США Малден Облбайт виступив перед конгресом і проголосив про ці умови. Це не було неприємно, але ми не могли не погодитися з ними.

Ді речі, сід мати на увазі, що через три місяці дозвіл бюджетної процедури, який надає нам одне зусу. Скажемо, нині в Україні використовується частина коштів, закладених у бюджеті 1995—1997 років. Та все одно рішення про надання України допомоги вважалося не остаточною перерви між надходженнями коштів.

Якщо до вступу в конгрес Малден Облбайт так вівдав Київ, як інформацію щодо інвестиційного клімату в Україні вона отримала від американського посольства, зокрема від вас?

— Я скажу йі, що є проблеми, але ми сподіваємося на значний прогрес. Нині картина дуже строката: є американські компанії, які успішно працюють в Україні. І так, що стіються із серйозними труднощами. Тут надто багато чого і зусиль витрачається на боротьбу з державною бюрократією, структурам, що створюються наслідком розуміння. Близькість також тривожить, що довгий спор війн можуть витратити у суді, але потім його рішення не реалізується. Тому деякі компанії поки не вважають за можливе вкладати в економіку України більше коштів.

Шоправда, український уряд зробив позитивні кроки в останні півтора місяці на поліпшення інвестиційного клімату в країні.

— Який приблизно обсяг американських капіталів здатна освоїти Україна?

— Нині американські інвестиції в Україні становлять 350—450 мільйонів доларів. Думаю, ця цифра може зрости в кілька разів. Один із прикладів — реконструкція залізничної в Угорщині на дну населення — у 20—25 разів більш, ніж в Україні.

— Як діяли в Вашингтоні на співробітництво України з економічними організаціями, які долають економічний союз, Світова організація торгівлі (СОТ), СНД?

— Вважаю, що для України важливо приєднатися до СОТ: тоді її торговельні режими стануть рівними з торговельними режими інших країн світу. США докладають до цього зусиль чимало зусиль. На засіданнях у Женеві працює група американських фахівців, які допомагають Україні налагодити відносини з міжнародною торговельною організацією. Також наші радники співробітничали з вашими урядом, щоб привести торговельні закони України відповідно до стандартів СОТ.

Америка також підтримує розвиток економічних і політичних відносин України з країнами економічного союзу. США часто обговорюють з країнами ЄС, як залучити Україну до європейських інтеграційних процесів.

Шодо СНД як економічної структури, організації, що допомагає, то це те, що співробітництво з державами СНД не стояло на заваді вашій співпраці з іншими світом. Не хотілося б, щоб і СНД створювало якісь бар'єри для своїх учасників, наприклад, у співпраці з іншими економічними організаціями.

— Як виглядає угода про економічний бізнес в Україні і зовсім нічого — це прохання, чи це прохання за океаном. У нас вважають, що ринок США закритий для агітационних товаророботів...

Справді, чим український експорт потрапляє під американський антидискримінаційний закон. Але в цьому перекладі — дуже обмежене колом. США застосовують значно менше протекції, ніж інші країни, проти Японії чи Китаю. Але загалом американський ринок — один з найбільш відкритих. Українським експортерам значно легше потрапити сюди, ніж на ринки Західної Європи чи Азії.

Інтерв'ю взяла
Надія БЕРИЧУК

Хтось досі не знає, чого хоче

31 БЕРЕЗНЯ набрав чинності Угода про партнерство між співробітництвом між Україною та Європейським союзом. Документ передбачає легкий доступ до ринку продукції українського виробництва, гарантії вільного транзиту товарів на як багату надзвичайно приналежності.

Неважко, вітм, помітити, що майже збігається в часі дії неординарні події: одна безсмірно розсекретована, нестримно-раціональна президентська акція «наладжувати українсько-російські відносини та «маленька криза» у

відносинах України та ЄС — через «знамениті» постанову уряду щодо надання пільг українсько-російському автомобільному СН «Авто-3». Де ж тут, коли і випадково, то глибоко символічний. На жаль, за шість років незалежності «багатовекторна» українська зовнішня політика так і не набула потрібної гнучкості, не отримала належного балансу відносин з Росією, і з Заходом. Складається враження, що Києву нічого не варто піти на прохання відносин з ЄС, якщо тільки не коштує легко пішов він на розрив економічних зв'язків з тією ж Росією — і киїнується в обійми іншого партнера. Отож нині торговельна війна з Росією, про яку ще кілька місяців тому відкривався Президент Кучма, може змінитися такою ж війною з Європою, якщо не скорозити, то принаймні не відкинути представників останньої, зокрема виконуючий обов'язки голови делегації в Україні Філіп Корнеліс.

Утім в українському уряді є шанс для вступу вступу в черговий раз знісати стосунки — цього разу з «Єде» — і скасувати сумнівні угоди постанову. Варіант, особливо для наших державних мужів, цілком прийнятний. А поки що важко бачити посмішки представників України в ЄС Бориса Гудима. Він на недавній

през-конференції шлоком серйозно заявив, що цю ситуацію створив український уряд... ненавмисно (було бажано саме навмисно). Державні мужи, які численні попереджені з боку Брюсселя про неприпустимість такої кроку? Це все одно, що ви наступили комуся у тріскачку на ногу ра (насправді вступ до ЄС до речі був вказали), утретє, учинити... А коли ви врешті відповіли «партнерство» кінцшю, кажете ой, вибачте, я випадково вступ до ЄС до речі офіційно проголошено «найстрашнішим» зовнішньополітичним мте України... І очевидно, логічним було б відштовхуватися у своїх діях саме від цього. Це стосується не лише відносин із «Єде», а й із Росією: деякі з підписаних Президентом Кучмою економічних угод, які дають підстави сумніватися, що «структурна» українська стрілка досі направлена на Європу.

Словом, хотіли, як краще, а вишло, як завжди. Київ та інші міста реалізують ідею «вільного економічного партнерства» через неспроможність законодавства, корупцію в урядових структурах тощо. Тепер до цього ж результату доведеться й неспроможності «народу» подати какуку: сам не знає, чого хоче.

Анатолій
МАРИЦІНСЬКИЙ

Якщо у вас немає дому, візьміть кредит і побудуйте. А якщо є, станьте в ньому господарем

(Початок на 1-й стор.).

— Доки не буде прийнятий Житловий кодекс і закон відповідних актів, у нас будуть зв'язані руки, — скажіть заступник голови комітету. — Без цього неможливо розробити серйозну житлову програму забезпечення житлом, яка б ґрунтувалася на реальних джерелах фінансування.

Час гасен на зразок «Кожного» — окрему квартиру до 2000 року минуло. Безпосередньо забезпечується житлом повинні тільки ті громадяни,

які найбільше потребують державної підтримки (тих, за підрахунками комітету, серед «черговиків» — близько 10—15 процентів). Решті треба дати можливість заробити на житло самостійно або ж вжити його в кредит. Минулої року за ініціативи Міністерства у справах сім'ї та молоді й Держбуду було прийнято постанову уряду про кредитування житлового будівництва для молодих сімей. На жаль, через нестачу бюджетних коштів закладена в цьому документі ідея поки що не ре-

алізована. Вітім, у деяких обласних — наприклад, у Сумській та Луганській — це завдання викли на себе регіональні фонди, створені з залученням коштів населення за рахунок різних бюджетних і позабюджетних джерел.

Фактично сьогодні ми не маємо підтримки молодого замовника ні в особі держави, ні в особі приватника, — констатує Георгій Ілліч. — Держава не виробила чіткої фінансово-кредитної політики в галузі житлового будівництва, а саме це й гальмує розвиток галузі. Виспадат гроші

та на оподаткування верушності, відсутність цивілізованої системи державного регулювання діяльності в частині ретейлерських фірм гальмує приватизацію. Починаючи з 1993 року в приватній руці перейшло 3,4 млн. квартир і одноквартирних будинків, або менше ніж половина державного житлового фонду.

У середньому в Україні приватизовано 17,2 процента квартир. У таких умовах складно виробляти нові форми управління та обслуговування житла, на які робить ставку автори комуніальних реформ. Поки що, за даними Держбуду, це на створення всього близько 700 тисяч власників багатоквартирних будинків. Це понад 200 приватних комуніальних підприємств з обслуговування житла.

Тим чому ж ми не хочемо ставати господарями у власному домі? По-перше, тому що звикли покладати надію на доброго дядька, який нас вирішить і зробить за нас. По-друге, тому що нахвилювалися про масштаби криміналізації ринку житла. По-третє, тому що боїмося податкових репресій з боку держави.

Де речі, в останньому випадку побоювання не безпідставні: у Верховній Раді раз у раз звучать ідеї про введення додаткового податку на другу

квартиру та другу дачу», хоча законодавець ще не визначився з підходом на першу. Власність, що відкриває великі можливості та переваги, поки що нас тільки лякає. Хоча в оплаті за житло та комунальні послуги за законом власник ні в чому не обмежений. На нього поширюються ті самі пільги й ті самі тарифи, що й на квартиронаймача. Та жекі нерідко виявляють ставлення і, користуючись адами нормативної бази, вимагають з власника додаткову плату.

Прибрати їх ентузіазм покликаний проєкт постанови Кабінету «Про вдосконалення системи державного регулювання розміру квартирної плати і плати за утримання будинків та прибудинкових територій», підготовлений комісією визначеної переліку цінностей, що входять до квартирної плати, а перелік комунальних благ, за які жекі стагують додаткову «компенсацію». Постановою передбачає, що розмір квартирної плати становитиме відсоток місцеві органи влади. При цьому повинна враховуватися якість житла, а також рівень його обслуговування.

Ганна РОМАНЦОВА.

На знімку: заступник голови Держбуду Георгій Омишук; кийські новобудови.

Місцевий масштаб

Місто оновлюється — отже, живе

125,8 тисячі квадратних метрів житла торік вдалося ввести в експлуатацію в Запоріжжі. Це — вдвічі більше, ніж 1997 року.

Запорізькі будівельники вірять, що позитивну тенденцію в спорудженні житла буде збережено й надалі. Таке бажання висловили під час зустрічі з міським головою Олександром Голозовим і директори найбільших промислових підприємств міста, передовіс металургійних. Окремі багатоповорітні та багатобудівні будинки навіть нім навчало подумати, а от «у складчину» будувати можна і потрібно. Як це вже зробили торік кілька десятків запоріжців, які за допомогою управління капітального будівництва міськради скооперували свої кошти на спорудження житла і вже мають власні квартири.

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

Кафе для безпритульних

У Дніпропетровську в кафе на авіаційному вокзалі та у Кривому Розі в кафе «Юність», що поряд з педагогічним інститутом, відкрито пункти безплатного харчування для безпритульних дітей. Щодня органи містії затримують десятки малолітніх жебраків, а доки з'ясовують обставини, діти залишені в дитячій тишаві. Кафе для безпритульних дітей близько півтори тисячі. Отож відпечер в області таких дітей близько півтори тисячі. Отож відпечер в області таких дітей близько півтори тисячі. Отож відпечер в області таких дітей близько півтори тисячі.

Микола НЕЧУПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

«Зупинити безпрецедентні наміри»... Кому?

Учні трьох кийських професійно-технічних училищ — 24-го, 26-го, 43-го і Технікум електронних приладів записалися до загальної середньої школи. Без попередження про ці заходи, як належить, за три місяці та з порушенням правил невнесення до кінця змін. Більш як 300 іногородніх учнів опинилися на вулиці.

— Без ґрунтовної як я зможу навчатися в технікумі, стипендія — 14 гривень, батьки давно не отримують плати, і подія гадати надалі, — каже студент третього курсу Валерій Молчарський із сели-

ща Калінінка Фастівського району. — Навчання в технікумі — єдиний для мене, та й для багатьох інших, шанс опрацювати освіту й мати якийсь майбутнє.

Серед учнів є сироти, навчались, а також юнаки та дівчата з місць посиленого радіологічного контролю, багато неповнолітніх. На їхній захист виступила Фонд допомоги дитинстві ім. Андрія Листового. На організовану з цього приводу прее-конференції запросили представників Міністерства освіти й Академії педагогів, але візів з них не з'явився.

Зате відгукнулися депутати Верховної Ради України, члени Комітету з питань науки та народної освіти. Вони вивчили справу і направили листа Прем'єр-міністрові України Ва-

Милосердя

Реабілітаційний центр ветеранів

У місті Куряховому, що в Мар'їнському районі на Донецьчині, відкрито реабілітаційний центр для ветеранів війни та праці. Його створено за ініціативою директора Куряхівської ДРЭС В. Пелоса. Більшій дитячій садок, який, на жаль, спороний, реконструювано, тут одразу затинили кімнати на дві-три особи, а також медсанчастину з кабінетомі стоматології, фізіотерапії, масажу, валяння тощо. Школяри в реабілітаційному центрі безплатно заміняють своє алярора 40 годин війни та праці.

Голова Мар'їнської районної ради і держадміністрації В. Малик по відкритті центру наголосив: так би сьогодні дбати про наших стареньких мам, тат і дідуся у кожному трудовому колективі.

Нагадаємо, що Кийський технікум електронних приладів — один з найстаріших в Україні, йому — 123 роки, де єдиний в країні завод, де готують молодих спеціалістів з радіотехнічного мипроцання.

Хочеться вірити: здоровий глузд переможе і юнаки та дівчата продовжать навчання.

Михайло ЛІВАНОВСЬКИЙ.

Кий.

Родинне коло

Щодня декілька розлучень

Більш як тисячу справ про розлучення слухали протягом минулого року в судах Виниці. Хоч як прикро, але майже всі вони закінчилися розірванням шлюбів у цивільно обласному центрі із 400-тисячним населенням кожне дев'ятьох разів — 2—3 смі.

Як стверджують службовці Феміди, першаким більшість тих, хто подає заяву про розлучення, становить безробітні. Головною причиною сімейних драм нещодавно виявився економічний кризис, через який руйнуються всі сім'ї виничан. Друге місце в сумному переліку причин посідає аліментарну бідність, через яку його політичність адольтер.

Від такого «букета» проблем швидше дають вери у жінок: сироти, що переживають більшість є ініціаторами розірвання сімейних уз (у давом випадку правильною скажемо «смерть шлюбів»).

Нагадаємо, що за звернення до суду перебувала у достатньо адольтер.

Від такого «букета» проблем швидше дають вери у жінок: сироти, що переживають більшість є ініціаторами розірвання сімейних уз (у давом випадку правильною скажемо «смерть шлюбів»).

Матері турбот більших, значиніше, аністаче. Або як сказати: по черзі викликають на підмогу бабусь: то Світлани Миколаївни, то Миколи Васильовича матері. Ну, а везучачу колесу — на трійку мильок — звиняють допомогти відлучачу, як у Чортків. Ось тільки відстається з нею нестача адольтер, де Семенови мають квартиру, неспросту. Мріють про переселення на нижній поверх. Разом у цьому якось підсміє милькоманом, адже, як не як, в історії молодого міста Южнорайська — це перша трійка.

Южнорайська область.
Миколаївська область.

Родинне коло

Щодня декілька розлучень

Більш як тисячу справ про розлучення слухали протягом минулого року в судах Виниці. Хоч як прикро, але майже всі вони закінчилися розірванням шлюбів у цивільно обласному центрі із 400-тисячним населенням кожне дев'ятьох разів — 2—3 смі.

Як стверджують службовці Феміди, першаким більшість тих, хто подає заяву про розлучення, становить безробітні. Головною причиною сімейних драм нещодавно виявився економічний кризис, через який руйнуються всі сім'ї виничан. Друге місце в сумному переліку причин посідає аліментарну бідність, через яку його політичність адольтер.

Від такого «букета» проблем швидше дають вери у жінок: сироти, що переживають більшість є ініціаторами розірвання сімейних уз (у давом випадку правильною скажемо «смерть шлюбів»).

Нагадаємо, що за звернення до суду перебувала у достатньо адольтер.

Від такого «букета» проблем швидше дають вери у жінок: сироти, що переживають більшість є ініціаторами розірвання сімейних уз (у давом випадку правильною скажемо «смерть шлюбів»).

Матері турбот більших, значиніше, аністаче. Або як сказати: по черзі викликають на підмогу бабусь: то Світлани Миколаївни, то Миколи Васильовича матері. Ну, а везучачу колесу — на трійку мильок — звиняють допомогти відлучачу, як у Чортків. Ось тільки відстається з нею нестача адольтер, де Семенови мають квартиру, неспросту. Мріють про переселення на нижній поверх. Разом у цьому якось підсміє милькоманом, адже, як не як, в історії молодого міста Южнорайська — це перша трійка.

Южнорайська область.

Миколаївська область.

